ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଓ ଲାଓଦିକିୟାର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଆଠ

Jeff Pippenger
2025-12-09

ସଂଖ୍ୟା ଆଠ

> ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଉପଦେଶ ବୁଝାଇବେ? ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ଛଡ଼ାଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ତନରୁ ଅଲଗା କରାଯାଇଛନ୍ତି।
>
> କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ। କାରଣ ତତଳା ଓଷ୍ଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜିହ୍ୱା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହି ଜନତାଙ୍କ ସହ କଥା କହିବେ। ସେ ଯାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ସତେଜତା; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ।
>
> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ଥିଲା; ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ି, ଭଙ୍ଗିତ ହୋଇ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ି, ଧରା ପଡ଼ନ୍ତୁ।
>
> ଏହିହେତୁ, ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ହେ ଉପହାସକାରୀମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। କାରଣ ତୁମେ କହିଛ, ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହିତ ଆମର ସମ୍ମତି ହୋଇଅଛି; ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବାହମାନ ଦଣ୍ଡ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ସେଥି ଆମ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆମର ଆଶ୍ରୟ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅସତ୍ୟର ତଳେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଅଛୁ। ଏହିକାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଭିତ୍ତିରୂପେ ଏକ ପାଥର ରଖୁଅଛି, ପରୀକ୍ଷିତ ପାଥର, ମୂଲ୍ୟବାନ କୋଣପାଥର, ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଆତୁର ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ନ୍ୟାୟକୁ ମାପରେଖାରେ ଏବଂ ଧର୍ମକୁ ଓଳମ୍ବରେ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟକୁ ବୁହାଇ ଦେବ, ଓ ଜଳ ଲୁଚିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଆବରଣ କରିଦେବ। ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ବିଲୁପ୍ତ ହେବ, ପାତାଳ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ମତି ସ୍ଥିର ରହିବ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବାହମାନ ଦଣ୍ଡ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ତାହାଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ। ଯିଶାଇୟ 28:9–18.

ଯେ ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ ଯେରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆର ନେତାମାନେ; ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କିଛି ପଦ ପୂର୍ବରୁ ଯିଶାୟ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ "ଇଫ୍ରାୟିମର ମଦ୍ୟପମାନେ" ଏବଂ "ଅଭିମାନର ମୁକୁଟ" ବୋଲି। ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ପିତର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ଯେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ମଦ୍ୟପ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଘୋଷିତ ହେଉଛି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟାବଧି ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସଦା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଉଭୟେ ମଦ୍ୟ ପାନ କରନ୍ତି। ପବିତ୍ରୀକୃତ ସନ୍ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରୀକୃତ ମଦ୍ୟ, ସେହି ଯାହା ଯୋଏଲରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି।

> ହେ ମଦ୍ୟପମାନେ, ଜାଗ୍ରତ ହେଅ ଓ କାନ୍ଦ; ଏବଂ ହେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନକାରୀ ସମସ୍ତେ, ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର କାରଣରେ ବିଳାପ କର; କାରଣ ସେହି ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ କାଟି ନିଆଯାଇଛି। ଯୋଏଲ 1:5।

ଯୋଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୁଷ୍ଟ ଚାଷୀମାନେ, ଯେମାନେ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" "କାଟି ଦିଆଯାଇଛି" ବୋଲି ଯାହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ନିନ୍ଦିତ ଏବଂ ବିଚାରିତ ହୋଇଛନ୍ତି। "ଭୋଜନ ଓ ପାନୀୟ ନିବେଦନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଅଭିଷେକକୁ, ଈଶ୍ୱର ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ମତ୍ତ ଚାଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ କାଟି ଦେଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା ରୋକି ରଖିଛନ୍ତି।

ଭୋଜନ ନିବେଦନ ଓ ପାନ ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି; ଯାଜକମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକମାନେ, ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି। କ୍ଷେତ୍ର ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଛି, ଭୂମି ଶୋକ କରୁଛି; କାରଣ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି; ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶୁଖିଯାଇଛି, ତେଲ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଛି। ହେ କୃଷକମାନେ, ତୁମେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ; ହେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପାଳକମାନେ, ତୁମେ ବିଳାପ କର, ଗହମ ଓ ଯବ ପାଇଁ; କାରଣ କ୍ଷେତ୍ରର ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଶୁଖିଯାଇଛି, ଅଞ୍ଜିର ଗଛ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଛି; ଦାଳିମ୍ବ ଗଛ, ଖଜୁରୀ ଗଛ ଓ ସେବ ଗଛ, ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ସମସ୍ତ ଗଛ ମୁର୍ଚ୍ଛାଇଯାଇଛି; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଆନନ୍ଦ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି। ହେ ଯାଜକମାନେ, ତୁମେ କଟି ବାନ୍ଧି ବିଳାପ କର; ହେ ବେଦୀର ସେବକମାନେ, ତୁମେ ହାହାକାର କର; ଆସ, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ, ତୁମେ ଚଟବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ସାରା ରାତି ଶୋଇ ରୁହ; କାରଣ ଭୋଜନ ନିବେଦନ ଓ ପାନ ନିବେଦନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ରୋକି ଦିଆଯାଇଛି। ଉପବାସକୁ ପବିତ୍ର କର, ଗମ୍ଭୀର ସଭା ଘୋଷଣା କର, ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ସଂଗ୍ରହ କର, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କର, ହାୟ, ସେହି ଦିନ ପାଇଁ! କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ସନ୍ନିକଟ, ଏବଂ ସେହିଟି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିନାଶ ସ୍ୱରୂପ ଆସିବ। ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ କି ଭୋଜନ କଟାଯାଇନାହିଁ? ହଁ, ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ମଧ୍ୟ କଟାଯାଇନାହିଁ କି? ଯୋଏଲ 1:9–16.

ଯେତେବେଳେ ଯୋଏଲରେ ଇଶାୟାଙ୍କ "ଏଫ୍ରାୟିମର ମତଲୋକମାନେ" "ଜାଗ୍ରତ" ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହିଟି ହେଉଛି ଶେଷବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ—ଯାହାକୁ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏହା ଦେବଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ଚୁକ୍ତିଜନମାନଙ୍କଠାରୁ ରୋକି ରଖାଯାଇଛି। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ "ଶସ୍ୟ" ଶବ୍ଦଟି ଧାନ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ ପଦ, ଏବଂ ଦେବଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଟି ଅଟେ, ଏବଂ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଏହା "ନଷ୍ଟ" ହୋଇଯାଇଛି।

"ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ହେଉଛି 9/11 ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ। "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶୁଖିଯାଇଛି" ଏବଂ "କାଟି ଦିଆଯାଇଛି", କାରଣ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯେମାନେ ଯିରିମିୟଙ୍କ "ପୁରୁଣା" ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରୁଛନ୍ତି; କାରଣ ଏକ "ନୂତନ" ସନ୍ଦେଶ ସଦା "ପୁରୁଣା" ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ସମ୍ମତିରେ ଥାଏ। "ଶୁଖିଯାଇଛି" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦର ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ ଅର୍ଥ "ଲଜ୍ଜିତ ହେବା"।

ଯେମାନେ "ଲଜ୍ଜିତ" ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଯୋଏଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ। ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଜାଲିଆତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା'ର ସନ୍ଦେଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଧାନ୍ୟ, ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତେଲ—ଏହି ତିନିଟି ପ୍ରତୀକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏବଂ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ରମରେ ହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାପ ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଏବଂ ତାହାକୁ "ଶସ୍ୟ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ"ର ଅଧିକାରୀ ହେବା ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଧିକାରରେ ଅଛନ୍ତି; ସେ ପୁନି "ବର୍ଷା" ଏବଂ "ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଆନ୍ତି, କାରଣ "ବର୍ଷା" ଓ "ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଉଭୟକୁ ସହଜରେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ଉପଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇପାରେ।

ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଁଛି; ମୋର ଚାଲିଯିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରକ; କାରଣ ଯଦି ମୁଁ ଚାଲି ନଯାଏ, ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଯାଏ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି। ଏବଂ ସେ ଆସିଲେ, ପାପ, ଧାର୍ମିକତା, ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ସଂସାରକୁ ଦୋଷୀ ସିଦ୍ଧ କରିବେ: ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି; ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ବିଚାର ବିଷୟରେ, କାରଣ ଏହି ସଂସାରର ଅଧିପତିଙ୍କର ବିଚାର ହୋଇଯାଇଛି। ଆଉ ଅନେକ କଥା ମୋର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ। ତଥାପି ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; କାରଣ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କହିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହି କଥାହିଁ କହିବେ; ଏବଂ ଆସନ୍ତା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ଯୋହନ 16:7–13.

ଯୋଏଲଙ୍କ "ଧାନ୍ୟ " ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ , ଯାହା "ପାପ" ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ପ୍ର ମାଣ କରେ। "ଧର୍ମିକତା" ସେହିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର କାଶିତ ହୁଏ, ଯେମାନେ "ନୂତନ" (ବର୍ତ୍ତ ମାନ-ସତ୍ୟ) "ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାରସ" (ବାର୍ତ୍ତ ା) ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ ର ବାର୍ତ୍ତ ା ମାଧ ମରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ମାନବତାକୁ ଦୈବତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। "ତେଲ" ହେଉଛି "ବିଚାର"ର ପ୍ର ତୀକ, କାରଣ "ବିଚାର" ଏହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ, ଯେମାନଙ୍କ ର ବିଚାର କରାଯାଉଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ "ତେଲ" ଅଛି କି ନାହିଁ। ଯୋଏଲଙ୍କ ଧାନ୍ୟ , ନୂତନ ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାରସ ଓ ତେଲ ହେଉଛି ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ପ୍ର ମାଣ। ଶେଷ ବର୍ଷାର ଉଣ୍ଡେ ଇ ଦିଆଯିବା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ସେହି ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗଠନ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ୨/11 ଠାରୁ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଯୋଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି, "ଜାଗ୍ର ତ ହୁଅ!"

ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର ଏହି ତିନିଟି ପ୍ରତୀକ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚଉଦର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମାନାନ୍ତର, ଏବଂ "ଚାଷୀମାନେ" "ଲଜ୍ଜିତ" ହେବାକୁ ଥିବେ ଓ "ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଗର ଚାଷୀମାନେ" "ବିଲାପ" କରିବାକୁ ଥିବେ। ଯୋଏଲରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ କେବେବି ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ନୁହେଁ।

> ତୁମେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ; ଏବଂ ମୋର ଲୋକମାନେ କେବେବି ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ। ଯୋଏଲ 2:27.

କୃଷକମାନେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଟିକାର ରକ୍ଷକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଇ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଯେ ନକଲି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଟିକା ରକ୍ଷାପାଳନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଜୀବନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ। ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣେ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ଅନୁଭବ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଡାକ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ରର ଫଳ ଶୁଖିଯାଇଛି। ସେମାନେ ବିଶେଷକରି "ଗହୁଁ ପାଇଁ ଓ ଯବ ପାଇଁ" ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦିନରେ "ଯବ"ର ପ୍ରଥମଫଳ ଅର୍ପଣ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟୀୟ ଋତୁର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଯାହା ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ "ଗହୁଁ"ର ପ୍ରଥମଫଳ ଅର୍ପଣ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ଇଫ୍ରାୟିମର ମଦ୍ୟପମାନେ ଲଜ୍ଜିତ, କାରଣ ସେମାନେ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟୀୟ ଋତୁର ଭୁଲ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ୨/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ, ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ପଡ଼ୁଛି।

> "ଅନେକେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପୂର୍ବବର୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏପରିଭାବରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ଅଭାବ ଶେଷବର୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଅନୁଗ୍ରହର ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ପ୍ରଚୁରତା ବର୍ଷିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟ ଖୋଲିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକ ଭୟାବହ ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଆଲୋକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ମାନବ ହୃଦୟରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଅଗ୍ରସର ହେଇଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ୱୟଂ ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ଦରକାର। ହୃଦୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚିତାରୁ ଶୂନ୍ୟ କରାଯିବା ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କର ବାସ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପାପର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଓ ପରିତ୍ୟାଗ ଦ୍ୱାରା, ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ପାର ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଏବେ ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଦରକାର, କେବଳ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ। ତା'ପରେ ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ବିନୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଥିଲା। କାର୍ଯ୍ୟଟି ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଈଶ୍ୱର ନିଜେ, ଏବଂ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବବର୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଗ୍ରହକୁ କୌଣସି ଭାବେ ଅବହେଳା କରାଯିବ ନାହିଁ। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜେ ପାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ଯଦି ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ସକ୍ରିୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଅଗ୍ରଗତି କରୁନାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ ଶେଷବର୍ଷାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବୁ ନାହିଁ। ସେହି ବର୍ଷା ଆମ ପାଖପାଖି ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଉପରେ ବର୍ଷି ହେଉଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ନ ଅନୁଭବ କରିପାରିବୁ, ନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ।" Testimonies to Ministers, 506, 507.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେହାକୁ "ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟିୟ ଋତୁ" ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ରେଖାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ "ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବର୍ଷା" ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଦେବା, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଭାରୁ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ "ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା" ଥିଲା ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟ। ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟିୟ ଋତୁର ଆଲ୍ଫାରେ କେତେକ ବିନ୍ଦୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଓମେଗାରେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଗ୍ନିର ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କହୁଥିଲେ। ଆରମ୍ଭରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାଶ, ଏବଂ ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଶ। ଆରମ୍ଭରେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେବତ୍ୱ ମାନବତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି; ଏବଂ ଶେଷରେ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ (ମାନବତା) ଓ ଅଗ୍ନି (ଦେବତ୍ୱ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦେବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗ, ଏବଂ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେବତ୍ୱ ମାନବତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି। ଆରମ୍ଭରେ ଯବର ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, ଏବଂ ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟର ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନରେ ଗହମର ଦୁଇଟି ପିଠା ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ।

ସେହି ଦୁଇଟି ରୁଟି ହେଉଛି ସେହି ଏକମାତ୍ର ନିବେଦନ, ଯାହାରେ ଖମୀର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା—ଯାହା ପାପର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ପାକାଯାଇଥିଲା; ଏହିପରି ଭାବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାପର ଅପସାରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅବିକଳ ରଖୁଥିଲା ଯେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଦୋଲାଯାଇଥିବା ରୁଟି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ପାପୀ ଥିଲେ ଏବଂ Malachi ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିର ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲେ। ଏହିପରି, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଋତୁର ଆଲ୍ଫା ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଟିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଋତୁର ଓମେଗାରେ ସେହି ଏକେଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦୁଇଟି ରୁଟିରୂପେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିଲେ। ଏହିପରି, ଅଗ୍ନିର ଜିହ୍ୱାମାନଙ୍କରେ ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ପୃଥିବୀକୁ ନେଇଯାଉଥିବାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରୁଥିବା ଦୋଲା ନିବେଦନର ଉତ୍ତୋଳନ—ଏସବୁ ମିଶି ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଏକ ନିବେଦନରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯିବାକୁ ଅଛି, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେ ଦୈବତ୍ୱ ସହ ଯୁକ୍ତ ମାନବତ୍ୱ ପାପ କରେ ନାହିଁ।

"ପୂର୍ବବର୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ" କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇ, ତଥାପି "ଯେ ଅଭାବ" "ସମସ୍ତ ଲାଭର, ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର" "ପ୍ରଦାନ" କରିଥିଲେ "ପୂର୍ବବର୍ଷା ସହିତ," "ତାହା ଉତ୍ତରବର୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯିବ" ବୋଲି ଆଶା କରିବା "ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭୁଲ।" ପୂର୍ବବର୍ଷା ହେଉଛି ଯିରିମିୟଙ୍କର "ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ," ଯାହା 9/11 ରେ ଚାଲିବାକୁ ଥିବା ପଥ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା "ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭୁଲ" ଏବଂ ସେହିସହିତ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ଭାବିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶିଳା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବାଲି ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ପିତର କିଏ ମଦ୍ୟପ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ମଦ୍ୟପ ନଥିଲେ, ତାହା ସରାସରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇନଥିଲେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ଏବଂ ଯୋଏଲ "ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ" ଜାଗ୍ରତ ହେଉଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସାମ୍ନାସାମ୍ନି କରାଯାଉଛନ୍ତି ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯେ ଲୋକମାନେ ଥାନ୍ତେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ହେବାର ବିଶେଷାଧିକାର ସଦାକାଳ ପାଇଁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଅଳିଶ ହଜାର 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିକଶିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ମୋହରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି।

ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ପିତର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଆଧାର କରେ। ଯେହୁଦୀମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ତାଙ୍କ ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ପାଳନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ପିତର ଏହା ଜଣାଉଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ସମସ୍ତ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଯାହାକୁ ଅଗ୍ରଦିଗରେ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା, ସେହି ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଏବେ ପୂରଣ ହେଉଥିଲା। ଯେହୁଦୀମାନେ, ଇଫ୍ରାୟିମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ପରି, ବାବିଲୋନର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଏତେ ମତାଲା ହୋଇଥିଲେ ଯେ,

ଯେତେବେଳେ ପିତର ଓ ଏଗାରଜଣ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ପିତର ଓ ଏଗାରଜଣଙ୍କୁ ମତାଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କଲେ। ଯୋଏଲର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପାଞ୍ଚମ ପଦରେ ଯେତେବେଳେ ଇଫ୍ରାୟିମର ମଦ୍ୟପମାନେ "ଜାଗ୍ରତ" ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଗଠିତ ହୁଏ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିଥାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରେ ନାହିଁ।

> "ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଯେମାନେ ଆମ ଉପରେ ପତିତ କୃପାର ଶିଶିର ଓ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିବେ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏହା ଆସୁଛି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଲୋକର ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ନିଶ୍ଚିତ ଈଶ୍ୱରୀୟ କୃପାଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରୁ, ଯିଏ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଭରସା କରୁ ବୋଲି ଭଲପାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ ହେବ। 'କାରଣ ପୃଥିବୀ ଯେପରି ତାହାର ଅଙ୍କୁର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନ ତାହାରେ ବୋଆଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଯେପରି ଅଙ୍କୁରିତ କରେ; ସେପରି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧର୍ମ ଓ ସ୍ତୁତିକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରିବେ।' ଯିଶାୟ 61:11। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଅଛି।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

"ଚିହ୍ନିବା"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ସ୍ମରଣ କରିବା କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା," କାରଣ ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ପୂର୍ବତନ ପବିତ୍ର ଇତିହାସମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଇତିହାସକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପିତରଙ୍କ ଇତିହାସ, ଯୋଏଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଇତିହାସିକ ଗଠନର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଯୋଏଲଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ପିତରଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି 1844 ମସିହାର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ଇତିହାସ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରେ। ସେହି ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ (ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଶେଷ ବର୍ଷାର ଇତିହାସ, ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ "ଚିହ୍ନିତ" କରିବାକୁ ହେବ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆରୋହଣ କରି ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଥିଲେ, ସେଥି ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟର ମହା ଢାଳିବା ପୂର୍ବରୁ "କିଛି ବିନ୍ଦୁ" ସଦୃଶ ଥିଲା। ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଢାଳିଦିଆଯାଇବାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ସେହି କିଛି ବିନ୍ଦୁ, ସେହି ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟୀୟ ଋତୁର ଆଲଫା ଅଟେ, ଯାହା ଓମେଗା ଏବଂ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଶ୍ୱର ଉପରେ ସନ୍ଦେଶ ଢାଳିଦିଆଯାଇବା ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଆଲଫା ଯବର ପ୍ରଥମଫଳ ନିବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ଏବଂ ଗହମର ପ୍ରଥମଫଳ ନିବେଦନ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ 9/11 ତାରିଖରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟିର ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ସେହି ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ। 9/11 ଯବର ପ୍ରଥମଫଳ ନିବେଦନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ଗହମର ପ୍ରଥମଫଳ ନିବେଦନ।

ଏଫ୍ରାଇମଙ୍କର ମଦ୍ୟପମାନେ ଏହି ସତ୍ୟରେ ଜାଗୃତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଜାତି ଉଚିତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ସେହି ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ। ଯୋଏଲ୍ ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କର ଅନାଜ୍ଞାକାରିତାକୁ ଏଭଳି ଚିହ୍ନିତ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ଭକ୍ଷ୍ୟ" ଓ "ପେୟ" ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି। ଇବ୍ରୀ ଭାଷାରେ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସଦ୍ୟ ନିଚୁଡ଼ା ରସ, କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ମଦ୍ୟପମାନେ ଯେ "ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ପିଉଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଖମିରିତ ରସ। ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଅଛି, ଯାହା ଉପଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯୋଏଲଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେହି ଉପଦେଶ ହେଉଛି ପରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ। ଏଫ୍ରାଇମଙ୍କର ମଦ୍ୟପମାନେ ଖମିରିତ ରସ ପାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ "ନୂତନ" ସଦ୍ୟ ନିଚୁଡ଼ା ରସଠାରୁ "ବିଚ୍ଛିନ୍ନ" ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ପରବର୍ଷା ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ମଦ୍ୟପମାନେ ସେହି ଶୁଦ୍ଧ ସନ୍ଦେଶଠାରୁ "ବିଚ୍ଛିନ୍ନ" ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। "ବିଚ୍ଛିନ୍ନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରାଚୀନ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଏହି ପ୍ରଥା ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେଉଁଠାରେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କାଟି ସେମାନଙ୍କର ଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲାଯାଉଥିଲା। "ବିଚ୍ଛିନ୍ନ" ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିଜନ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେବା।

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତ କ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଛି, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ସହ, ଯେମାନେ 1798 ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ମୁଦ୍ର ାଖୋଲାଯିବାର ପରିଣାମସ୍ୱ ରୂପ ଉଦ୍ଭ ବିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଶେଷ ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ, ଯେମାନେ 1989 ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ମୁଦ୍ର ାଖୋଲାଯିବାର ପରିଣାମସ୍ୱ ରୂପ ଉଦ୍ଭ ବିତ ହେଲେ। ଆରମ୍ଭ ରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ଉଣ୍ଡ ାଳନ ଏକ୍ସେ ଟର ଶିବିର-ସଭାରୁ 22 ଅକେ ଟ୍ାବର, 1844 ର ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଥିବା ସମୟଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସ ମାଥିଉ ପଚିଶର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ କୁ ପୂରଣ କଲା, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଅକ୍ଷ ରେ ଅକ୍ଷ ରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ।

> "ମାଥିଉ 25ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।" The Great Controversy, 393.

> "ମୋତେ ପ୍ରାୟତଃ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ରୂପେ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

> "ଏକ ଜଗତ ଅଛି ଯେଉଁଥି ଦୁଷ୍ଟତାରେ, ଠକେଇରେ ଓ ମୋହଭ୍ରମରେ, ମୃତ୍ୟୁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଛାୟାତଳରେ ପଡ଼ିରହିଛି,—ନିଦ୍ରିତ, ନିଦ୍ରିତ। ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗରୁତ କରିବା ପାଇଁ କାହାର ଆତ୍ମା ବେଦନାଭାରେ କ୍ଲାନ୍ତ ହେଉଛି? କେଉଁ ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିପାରିବ? ମୋର ମନ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ପ୍ରତି ନିଆଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଙ୍କେତ ଦିଆଯିବ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକୁ ବାହାରି ଯାଅ।' କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ନିଜ ଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ଭରଣ କରିବା ପାଇଁ ତେଲ ଆହରଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେରିରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ତେଲଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଚରିତ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣୀୟ ନୁହେଁ। ସେହି ତେଲ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତା। ଏହା ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଚରିତ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣୀୟ ନୁହେଁ। କୌଣସି ମଣିଷ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିପାରେ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ପାଇଁ ଏମିତି ଏକ ଚରିତ୍ର ଲାଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯାହା ପାପର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳଙ୍କରୁ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ।" Bible Echo, May 4, 1896.

କେଉଁମାନେ "ଦୁଷ୍ଟତାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଜଗତକୁ" ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ "ଆତ୍ମାର ବେଦନା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି?" ଯୋଏଲ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି:

> ଏବଂ ଏପରି ହେବ, ଯେ କେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଡାକିବେ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ; କାରଣ ପ୍ରଭୁ କହିଥିବା ପରି ସିଓନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଉଦ୍ଧାର ହେବ, ଏବଂ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଡାକିବେ। ଯୋଏଲ 2:32.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦିନର ବିକାଳବେଳ ଶେଷ ପ୍ରହରରେ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଯେରୁଶାଲେମରୁ ଆଠ ମିଲ ଦୂରରେ ଥିବା ଏମ୍ମାଉସ ନାମକ ଏକ ଛୋଟ ନଗରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଏହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ରଖିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାବାନ ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନଗରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରତି ଘଟିଯାଇଥିବା ଘଟଣାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରଭାତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହ ସମାଧିରୁ ହଟାଯାଇଥିବା ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଖବରମଧ୍ୟ ଶୁଣିଥିଲେ, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ। ଗଭୀର ବିଷାଦରେ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳର ନିଜ ପଦଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିଲେ, ବିଚାର ଓ କ୍ରୁଶାରୋପଣର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ଏପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିରୁତ୍ସାହ ସେମାନେ ପୂର୍ବେ କେବେ ହୋଇନଥିଲେ। ଆଶାହୀନ ଓ ବିଶ୍ୱାସହୀନ ହୋଇ, ସେମାନେ କ୍ରୁଶର ଛାୟାରେ ଚାଲୁଥିଲେ।

"ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାରେ ବହୁ ଦୂର ଅଗ୍ରସର ହୋଇନଥିବାବେଳେ, ଜଣେ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଶୋକ ଓ ନିରାଶାରେ ଏପରି ମଗ୍ନ ଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିନଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟର ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଆଲୋଚନା ଚାଲୁ ରଖିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ପାଠଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଚିନ୍ତନ-ବିଚାର କରୁଥିଲେ, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝିବା ଅସମ୍ଭବପ୍ରାୟ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା। ଘଟିଯାଇଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କହୁଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ଶୋକ ଦେଖିଥିଲେ; ସେ ସେହି ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଓ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱମୟ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଚିନ୍ତାକୁ ଉଦ୍ଭବ କରାଉଥିଲା—ଏହି ମନୁଷ୍ୟ, ଯିଏ ନିଜକୁ ଏତେ ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇପାରନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କ ଶୋକକୁ ରୋକି ରଖିବା ଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ କାନ୍ଦିଲେ। ଯୀଶୁ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରେମରେ ତାଙ୍କ ସହ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ବନ୍ଧା ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁ ପୋଛିଦେବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ କେବେ ଭୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ।"

"'ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଚାଲୁଥାଉଥିବା ବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏହି କେମିତି କଥୋପକଥନ କରୁଛ, ଏବଂ ଦୁଃଖିତ ଅଛ?' ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ କ୍ଲିଓପାସ, ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ଆପଣ କି ଯେରୁଶାଲେମରେ ଏକମାତ୍ର ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେଠାରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟିଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିନାହାନ୍ତି?' ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ନିରାଶାର କଥା କହିଲେ, 'ଯିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାକ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାକ୍ରମୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ;' କିନ୍ତୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଏବଂ ଆମର ଶାସକମାନେ,' ସେମାନେ କହିଲେ, 'ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି।' ନିରାଶାରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୃଦୟ ସହିତ, ଏବଂ କମ୍ପିତ ଅଧରରେ, ସେମାନେ ଆହୁରି କହିଲେ, 'ଆମେ ଭରସା କରୁଥିଲୁ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଯିଏ ଥିଲେ, ସେହି ଜଣେ ଏହି ହେବେ; ଏବଂ ଏ ସବୁ ସହିତ, ଆଜି ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟିଯାଇଥିବାର ତୃତୀୟ ଦିନ।'"

"ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ଘଟଣାମାନେ ଘଟି ଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ ବୋଲି ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ! ସେମାନେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧି କରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ଶେଷ ଅଂଶଟି ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ପରି ସମାନ ନିଶ୍ଚିତତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ,—ଯେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେ ପୁଣି ଉଠିବେ। ଏହି ଅଂଶଟି ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣରେ ରହିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ପୁରୋହିତମାନେ ଓ ଶାସକମାନେ ଏହା ଭୁଲି ଯାଇନଥିଲେ। 'ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଦିନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନରେ, ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତମାନେ ଓ ଫରୀଶୀମାନେ ପୀଲାତଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭେ ସ୍ମରଣ କରୁଛୁ ଯେ ସେହି ଭ୍ରମକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନ୍ତ ଥିବାବେଳେ କହିଥିଲା, ତିନି ଦିନ ପରେ ମୁଁ ପୁଣି ଉଠିବି।' ମାଥିଉ 27:62, 63. କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ନାହିଁ।"

"'ତାହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମୂର୍ଖମାନେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ସେସବୁକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ହୃଦୟରେ ମନ୍ଦଗତିମାନେ: ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କି ଏହି ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରି ନିଜର ମହିମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା?' ସେହି ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲେ, ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାର ଅନ୍ତରତମ ସ୍ଥଳକୁ ଭେଦ କରିପାରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି ଗମ୍ଭୀରତା, କୋମଳତା ଓ ସହାନୁଭୂତି ସହିତ, ଏବଂ ଏପରି ଆଶାଭରା ଭାବରେ କହୁଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତ ପରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସେମାନେ ଆଶା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପ୍ରାୟସଃ ସେମାନେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହରେ ନିଜ ସହଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିହାରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କଥାମାନେ ସେହି କଥାମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥାନ୍ତେ। ସେମାନେ ବିସ୍ମୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦମୟ ପ୍ରତ୍ୟାଶାରେ ସ୍ପନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା।"

"ବାଇବେଲ ଇତିହାସର ଆଦିମ ଆଲଫା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଦେଲେ। ଯଦି ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା। ସେମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ସେମାନେ

ଆଉ କିଛି ପାଇଁ ଭୁଖା ରହିନଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ରୂପକଗୁଡ଼ିକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସେମାନେ ବୁଝିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେହି ଭିତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଦରକାର ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେନି; କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ହିଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଶାର ଧ୍ୱଂସ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ। ଏବେ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ଦେଖାଇଦେଲେ ଯେ, ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ନିହିତ ଥିଲା।"

ଏହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ନିଜ ମିଶନ୍‌ର ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଲୋକ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ଏହା ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନର ନୁହେଁ ବୋଲି ଦାବି କରି। କିନ୍ତୁ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ। ସେ ଏହାକୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଜଣେ ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ, 'ସେମାନେ ଯଦି ମୋଶା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉଠିଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ।' ଲୂକ 16:31.

"ଆଦମଙ୍କ ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମୟର ଅନ୍ତିମ ଘଟଣାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହୁଥିବା ସ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱର ଅଟେ। ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯେପରି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଉଦ୍ଧାରକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେପରି ନୂତନ ନିୟମରେ ମଧ୍ୟ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଅତୀତରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଦେବତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ; କିନ୍ତୁ ସେ ଜଗତର ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନ ନିୟମର ଇତିହାସ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ମିଳେ।"

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରୁ ଯୁକ୍ତି କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଷୟରେ ଏକ ସଠିକ ଧାରଣା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମାନବତାରେ ସେ କ'ଣ ହେବେ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ନିଜ ସିଂହାସନ ଓ ରାଜଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଥିବା ମଶୀହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଶା ଭ୍ରାନ୍ତିକର ହୋଇଥିଲା। ଏହା ସେ ଅଧିକାର କରିପାରୁଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ଥିତିକୁ ତାଙ୍କ ଅବତରଣ ବିଷୟରେ ଏକ ସଠିକ ବୁଝାମଣିକୁ ବାଧା ଦେଇଥାନ୍ତା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଧାରଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷ ଦିଗରେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ସତ୍ୟ ହେଉ। ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣାର ପାତ୍ର ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସମ୍ଭବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିବା ଦରକାର ଥିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ, ଯେ ଭୟାନକ ସଂଘର୍ଷକୁ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ, ସେହିଟା ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତି ପତିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମର ପୂରଣ ଥିଲା। ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ ପାପରେ ଅବିରତ ରହିଲେ ମରିବାକୁ ହୁଏ, ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମରିବାକୁ ହେବ। ଏ ସବୁ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଶେଷ ପରାଜୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗୌରବମୟ, ଅନନ୍ତ ବିଜୟରେ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ଜଗତକୁ ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଦରକାର। ତାଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନେ ଯେପରି ସେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ସେପରି ବଞ୍ଚିବାକୁ, ଏବଂ ଯେପରି ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେପରି ତୀବ୍ର, ଅବିରତ ପରିଶ୍ରମ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ।"

"ଏପରିଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝିପାରନ୍ତି, ସେପରି ସେମାନଙ୍କର ମନ ଉଦ୍ଘାଟିତ କଲେ। ଶିଷ୍ୟମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଆଲୋଚନା ଶିଥିଳ ହେଲା ନାହିଁ। ଜୀବନ ଓ ନିଶ୍ଚିତତାର ବାକ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଓଷ୍ଠରୁ ଝରିପଡୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଆବୃତ ହୋଇ ରହିଲା। ସେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲେମର ପତନ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ, ସେମାନେ ବିନାଶନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସେହି ନଗରକୁ ଅଶ୍ରୁଭରା ନୟନରେ ଚାହିଁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପଥସଙ୍ଗୀ କିଏ, ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ଏଯାଏ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରିନଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହା ଭାବିନଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ସ୍ୱୟଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବିଷୟରେ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଅନ୍ୟ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି। ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ, ସେ ବଡ଼ ପର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରୁଛନ୍ତି। ସେ ଯେପରି ସେମାନେ ଉବଡ଼ଖାବଡ଼ ପଥର ଉପରେ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଚାଲୁଥିଲେ, ସେହିପରି ସାବଧାନତାରେ ଚାଲୁଥିଲେ, ଏବଂ କେବେ କେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସ୍ୱଳ୍ପ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ଠିଆ ହେଉଥିଲେ। ଏପରିଭାବେ ସେମାନେ ପର୍ବତମୟ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲେ,

ଯେବେକି ସେଇଜଣେ, ଯିଏ ଶୀଘ୍ର ଭଗବାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଶ୍ୱର୍ରେ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ କହିପାରୁଥିଲେ, 'ସ୍ୱର୍ଗରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ମୋତେ ଦିଆଯାଇଛି,' ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚାଲୁଥିଲେ। ମାଥିଉ 28:18."

"ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନେ ନିଜ ନିଜ କାମ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କ ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଉଥିଲେ, ସେହି ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି ଏମିତି ପ୍ରତୀତ କଲେ ଯେପରି ସେ ନିଜ ଯାତ୍ରାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବେ। କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କଲେ। ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆହୁରି ଶୁଣିବା ପାଇଁ କ୍ଷୁଧିତ ଥିଲା। 'ଆମ ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ,' ସେମାନେ କହିଲେ। ସେ ଯେପରି ଏହି ଆମନ୍ତ୍ରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଲାଗୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜୋର କରି ନିବେଦନ କଲେ, ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, 'ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ଦିନ ବହୁତ ବିତିଯାଇଛି।' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ବିନୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁରୋଧକୁ ମାନିଲେ ଏବଂ 'ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ଭିତରକୁ ଗଲେ।'"

"ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯଦି ନିଜମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଅନୁରୋଧ କରିନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିନଥାନ୍ତେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାସଙ୍ଗୀ ହେଉଛନ୍ତି ପୁନରୁତ୍ଥିତ ପ୍ରଭୁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସାଥିକୁ କାହାର ଉପରେ ବଳପୂର୍ବକ ଥୋପନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ସେ ସାନନ୍ଦରେ ସବୁଠାରୁ ନମ୍ର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ନୀଚ ହୃଦୟକୁ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଅତିଥିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଦାସୀନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଆନ୍ତି। ଏହିପରିକାରେ ଅନେକେ ବଡ଼ କ୍ଷତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି। ସେ ଯେତେବେଳେ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲୁଥିଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିନଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି।"

ରୁଚିର ସରଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଭୋଜନ ଶୀଘ୍ର ତୟାରି ହୋଇଯାଏ। ତାହା ଅତିଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଏ, ଯିଏ ମେଜର ମୁଣ୍ଡ ସ୍ଥାନରେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ଏବେ ସେ ଭୋଜନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ପଛକୁ ସରିଯାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ସହଚର ନିଜ ହାତଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ସେହିପରି ପ୍ରସାରିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁ କରୁଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଚାହିଁଦେଖନ୍ତି, ଏବଂ ଦେଖ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ପେରେକର ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତି। ଉଭୟେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି, ଏହେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ! ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଆସିଛନ୍ତି!

"ସେମାନେ ଉଠି ତାଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମରେ ପତିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଜଣଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ଦେହ କିଛି ଖଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ କବରରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ଏବଂ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ କହନ୍ତି, 'ସେ ଯେତେବେଳେ ପଥରେ ଆମ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କି ଆମର ହୃଦୟ ଆମ ଭିତରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉନଥିଲା?'"

"କିନ୍ତୁ ଏହି ମହାନ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ବସି କଥାହେବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର କ୍ଳାନ୍ତି ଓ ଭୁଖ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଭୋଜନକୁ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ରଖି, ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ, ସେହି ପଥରେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ପୁଣି ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି, ଯେହି ପଥରେ ସେମାନେ ଆସିଥିଲେ, ନଗରରେ ଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହୋଇ। କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ପଥ ସୁରକ୍ଷିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଖଡ଼ା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚଢ଼ିଯାନ୍ତି, ଚିକ୍କଣ ପାହାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ପିଛଳିଯାଇ। ସେମାନେ ଦେଖୁନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଜାଣୁନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ପଥରେ ଯିଏ ଚାଲିଆସିଛନ୍ତି, ସେହିଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି। ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଲାଠି ହାତରେ ଧରି, ସେମାନେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି, ଯେତେ ଦ୍ରୁତ ଯିବାକୁ ସେମାନେ ସାହସ କରିପାରନ୍ତି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତ ଯିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରି। ସେମାନେ ପଥ ହରାଇଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଣି ତାହାକୁ ଖୋଜିପାଆନ୍ତି। କେବେ ଦୌଡ଼ି, କେବେ ଠୋକର ଖାଇ, ସେମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅଦୃଶ୍ୟ ସହଚର ସମଗ୍ର ପଥ ଜୁଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ଏକଦମ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି।"

“ରାତି ଅନ୍ଧକାରମୟ, କିନ୍ତୁ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହେଉଛି। ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ଜଗତରେ ଅଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ୍ତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା। ସେମାନେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ବୋଲି ଶୋକ କରୁନାହାନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଠିଆସିଛନ୍ତି—ବାରମ୍ବାର ସେମାନେ ଏହାକୁ ପୁନରୁକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି। ଏହାହିଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ସେମାନେ ଶୋକାକୁଳମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ବହନ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମ୍ମାଉସକୁ ଯିବା ପଥର ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କହିବାକୁ ହେବ। ପଥରେ କିଏ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ସେଥି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କହିବାକୁ ହେବ। ସେମାନେ ସେହି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ଦେଶକୁ ବହନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା କେବେ ଜଗତକୁ ଦିଆଯାଇଛି—ଏକ ଶୁଭ ସମାଚାରର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଉପରେ ମାନବ ପରିବାରର ସମୟ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଆଶା ନିର୍ଭର କରେ।” The Desire of Ages, 795–801.